

Arrestnummer
C / 1116 / 2025
Repertoriumnummer
2025 / 2873
Datum van uitspraak
12 september 2025
Notitienummer griffie
Notitienummer parket-generaal
2024/PGG/2556 2024/VJ11/1110

Hof van beroep Gent

Arrest

tiende kamer
correctionele zaken

2024/PGG/2556 - 2024/VJ11/1110

Not.nr. BG.64.98.000075/22

In de zaak van het OPENBAAR MINISTERIE

tegen

1. nr

RRN

met Belgische nationaliteit,
geboren
wonende te
- beklaagde

verdacht van:

Als dader of mededader in de zin van artikel 66 Strafwetboek, namelijk:

zij die de misdaad of het wanbedrijf hebben uitgevoerd of aan de uitvoering rechtstreeks hebben meegewerkt;

A bedrijfsafval

Opzettelijk, in strijd met de wettelijke voorschriften of in strijd met een vergunning afvalstoffen, zijnde elke stof of elk voorwerp waarvan de houder zich ontdoet, voornemens is zich te ontdoen of zich moet ontdoen, te hebben achtergelaten, beheerd of overgebracht,

meer bepaald in strijd met de artikelen 12 en 25 Decreet van 23 december 2011 betreffende het duurzaam beheer van materialenkringlopen en afvalstoffen, nagelaten te hebben om bedrijfsafvalstoffen, zijnde afvalstoffen die ontstaan ten gevolge van een industriële, ambachtelijke of wetenschappelijke activiteit, en de afvalstoffen die daarmee gelijkgesteld worden bij een besluit van de Vlaamse Regering, te hebben verwijderd of nuttig te hebben toegepast op de wijze zoals bepaald in artikel 25,

1° binnen de onderneming waarin de afvalstoffen zijn ontstaan of worden behandeld, in overeenstemming met de omgevingsvergunning, vermeld in artikel 11, of met de andere toepasselijke wettelijke, decretale of reglementaire voorschriften.

2° door afgifte aan een natuurlijk persoon of rechtspersoon die overeenkomstig artikel 11 houder is van een vergunning voor de verwijdering of nuttige toepassing van de afvalstoffen, of die voldaan heeft aan de meldingsplicht, of die een geregistreerde afvalstoffenhandelaar of -makelaar is als vermeld in artikel 13.

3° door afgifte aan een in een ander gewest of land gevestigde natuurlijk persoon of rechtspersoon die overeenkomstig de daar geldende wetgeving de afvalstoffen:

- a) mag verwijderen als er geen merkelijk dichterbij gelegen, vergunde verwijderingsinrichting is die de afvalstoffen op een verantwoorde wijze kan verwijderen onder vergelijkbare voorwaarden
- b) nuttig mag toepassen.

Namelijk het achterlaten van autowrakken, afgedankte voertuigen en afgedankte autobanden en auto-onderdelen.

Deze feiten zijn strafbaar gesteld door artikel 16.6.3.§1, eerste lid van het Decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid.

te herhaaldelijk in de periode van 27 november 2020 tot en met 15 januari 2024

B schending vergunningsplicht

buiten de gevallen bedoeld in artikel 16.6.1. § 1 lid 2 Decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid, opzettelijk of door gebrek aan voorzorg of voorzichtigheid, zonder omgevingsvergunning een ingedeelde inrichting of activiteit van de eerste of de tweede klasse te hebben geëxploiteerd of veranderd,

namelijk de opslag en mechanische behandeling van meer dan 100 ton voertuigwrakken of afgedankte voertuigen, omschreven onder rubriek 2.2.2. d) 3° van bijlage 1 Vlare II en het inzamelen en opslaan van gevaarlijk afval

(art. 5.2.1. §§ 3, 4 en 6 lid 1, en 16.6.1. § 1 lid 1 Decreet 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid ; art. 5, 1°, c), en 6 lid 1 Decreet 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning)

te herhaaldelijk in de periode van 27 november 2020 tot en met 15 januari 2024

C niet naleven maatregelen

opzettelijk de opgelegde bestuurlijke maatregelen, bestuurlijke geldboeten, voordeelontnemingen, veiligheidsmaatregelen of de door de rechter opgelegde maatregelen niet te hebben uitgevoerd, betaald of te hebben genegeerd,

(art. 16.6.1. § 2, 1° Decreet 05 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid)

1 te herhaaldelijk in de periode van 27 december 2021 tot en met 15 januari 2024
namelijk in strijd met de in het arrest van het Hof van Beroep te Gent op 27 november 2020 opgelegde maatregel tot het inzamelen, vervoeren en verwerken van de achtergelaten afvalstoffen binnen een termijn van een jaar nadat het arrest in kracht van gewijsde is, het terrein niet ontruimd te hebben

2 te herhaaldelijk in de periode van 19 december 2022 tot en met 15 januari 2024

namelijk in strijd met de op 6 september 2022 opgelegde bestuurlijke maatregel de sinds 2018 'nieuwe' afgedankte voertuigen niet te hebben ingeleverd bij een erkend centrum en al het andere aangetroffen afval niet te hebben laten afvoeren door een erkend IHM naar een vergunde verwerker

Herstel - verwijderen afvalstoffen

Tevens gedagvaard om, bij toepassing van artikel 16.6.4 Decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid, zich te horen veroordelen tot het inzamelen, vervoeren en verwerken van de achtergelaten afvalstoffen binnen een door de rechter vastgestelde termijn, onder verbeurte van een dwangsom van € 250 per dag bij niet naleving van deze veroordeling.

Exploitatieverbod

Tevens gedagvaard om bij toepassing van artikel 16.6.5. Decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid door de rechter bij wijze van veiligheidsmaatregel, na de partijen te hebben gehoord, het verbod te horen uitspreken om de inrichting die aan de oorsprong van het milieumisdrijf ligt te exploiteren gedurende de termijnen door de rechter te bepalen, minstens tot dat de inrichting behoorlijk zal vergund zijn, onder verbeurte van een dwangsom van € 250 per dag bij overtreding van dit verbod.

* * * *

1.1 De rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen, afdeling Kortrijk, kamer K.17, besliste bij vonnis van 23 september 2024 bij verstek als volgt:

"Op strafgebied

Verklaart de feiten van tenlasteleggingen A, B, C.1 en C.2 bewezen in hoofde van

Veroordeelt tot:

- een geldboete van 16.000,00 euro (=2.000,00 euro, wettelijk te verhogen met 70 opdecimes, hetzij x 8) of een vervangende gevangenisstraf van 90 dagen

*Verplicht tot betaling van een bijdrage van **200,00 euro** (=25,00 euro, wettelijk te verhogen met 70 opdecimes, hetzij x 8), tot financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders.*

*Verplicht tot betaling van een bijdrage van **24,00 euro** tot de financiering van het begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand.*

*Verplicht tot betaling van de vaste vergoeding in strafzaken van **58,90 euro.***

Met betrekking tot de gerechtskosten,

*Veroordeelt tot de gerechtskosten, begroot in totaal op **89,32 euro.***

Met betrekking tot het milieuherstel

*Veroordeelt tot het inzamelen, vervoeren en verwerken van de achtergelaten afvalstoffen aanwezig op het perceel gelegen aan
binnen een termijn van 4 maanden na de betekening van dit vonnis en onder
verbeurte van een dwangsom van 150 euro per dag vertraging.*

*Legt aan het verbod op om de inrichtingen die aan de oorsprong van het milieumisdrijf liggen, met name de auto-opslagplaats gelegen aan
te exploiteren gedurende een termijn van 10 jaar, onder verbeurte van een dwangsom van 250 euro per dag bij overtreding van dit verbod.*

Verklaart dit vonnis wat het milieuherstel betreft uitvoerbaar bij voorraad.

Op burgerlijk gebied

Houdt ambtshalve de (eventuele) burgerlijke belangen aan overeenkomstig artikel 4 V.T.Sv.”

1.2 Het blijkt niet dat het verstekvonnis aan de beklaagde is betekend.

1.3 Tegen dit verstekvonnis werd hoger beroep ingesteld door het afleggen van een verklaring op de griffie van de rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen, afdeling Kortrijk, op:

- 22 oktober 2024 door de beklaagde
- 23 oktober 2024 door het openbaar ministerie.

Deze partijen dienden tegelijk ook elk een verzoekschrift in op die griffie, overeenkomstig artikel 204 Wetboek van Strafvordering.

1.3 Op de rechtszitting van 20 februari 2025 (inleidingszitting) stelde dit hof de zaak uit naar de rechtszitting van 12 juni 2025 om de beklaagde toe te laten aanwezig te zijn op de zitting.

1.4 Het hof hoorde op de openbare rechtszitting van 12 juni 2025 in het Nederlands:

- de beklaagde vertegenwoordigd door meester
advocaat met kantoor te

- het openbaar ministerie, vertegenwoordigd door advocaat-generaal.

2.1 De verklaringen van hoger beroep tegen het vonnis van 23 september 2024 gedaan op de griffie van de rechtbank die het vonnis heeft gewezen, zijn tijdig en regelmatig naar de vorm. Ook de verzoekschriften zijn tijdig ingediend.

2.2 De advocaat van de beklaagde bepaalde in het verzoekschrift nauwkeurige grieven over de schuld en de straf (met inbegrip van de milieuherstelmaatregel en het exploitatieverbod). Op de rechtszitting van 12 juni 2025 deed de beklaagde afstand van de grief over de schuld. Het hof verleent hem hiervan akte.

Het openbaar ministerie duidde enkel een grief aan over de straf en deed dit eveneens nauwkeurig.

2.3 De hoger beroepen van de beklaagde en van het openbaar ministerie zijn ontvankelijk (art. 203 en 204 Wetboek van Strafvordering).

Het hof beslist in dit arrest binnen de perken van de hoger beroepen en vervolgens van de grieven zoals bedoeld in artikel 210 Wetboek van Strafvordering. In dit verband stelt het hof vast dat er geen redenen zijn om ambtshalve een grief in de zin van de voormelde bepaling op te werpen.

Gelet op de devolutieve werking van de beroepen en de grieven en de afstand van de grief over de schuld, is de saisine van het hof beperkt tot de beslissing over de straf, de bijdrage aan het Slachtofferfonds, de milieuherstelmaatregel en het exploitatieverbod. De overige beslissingen van de eerste rechter zijn definitief.

3. Het hof herneemt hieronder de pertinente uiteenzetting van de feiten uit het beroepen vonnis:

“Op 27 november 2020 werd door het hof van beroep van Gent veroordeeld wegens stedenbouwkundige en milieu-inbreuken. Hij werd onder meer veroordeeld tot het inzamelen, vervoeren en verwerken van de achtergelaten afvalstoffen binnen een termijn van een jaar na het in kracht van gewijsde treden van het arrest.

Op 5 januari 2022 stelde de politie vast dat de situatie niet geregulariseerd was en integendeel mogelijks nog verergerd was.

Op 23 juni 2022 werd een nieuwe controle uitgevoerd. Er stonden nog 162 voertuigen, waarvan er 20 al stonden sinds 2018. Er werden bestuurlijke maatregelen opgelegd.

Op 11 oktober 2022 werd verhoord. Hij verklaarde dat hij niet akkoord was dat bepaalde voertuigen als afgedankt beschouwd werden. Hij had voertuigen naar de keuring gebracht en was bezig met het opruimen van het perceel en het afbouwen van het wagen park. De voertuigen die er sinds 2018 stonden waren niet van hem. Er waren nog andere autoprofessionals

actief op het terrein. Hij was van mening dat hij geen vergunning nodig had, maar zou er toch een aanvragen.

Op 30 april 2023 werd een nieuwe controle uitgevoerd. Er stonden nog steeds 14 voertuigen die er al sinds 2018 stonden. De situatie was niet verbeterd.

Op 26 januari 2024 stelde de politie vast dat de situatie ongewijzigd was.”

4. Uit de omschrijving van de feiten bij de telastleggingen volgt dat de daarbij vermelde wettelijke bepalingen nog moeten worden aangevuld als volgt:

- de telastlegging A met verwijzing naar artikel 5.2.4.2, §1 en §1/1 Vlarema;
- de telastlegging B met artikel 2.1.1.a.2° van bijlage I bij Vlarema II;

wat het hof hierbij doet.

Bovendien verbetert het hof de incriminatieperiode van de telastlegging C.1 als volgt: *‘te herhaaldelijk in de periode van 15 december 2021 tot en met 15 januari 2024’*. Het arrest van 27 november 2020 trad immers in kracht van gewijsde op 15 december 2020. Deze wijziging verandert de aanhangig gemaakte feiten niet en voegt daar geen feiten aan toe.

Telkens het hof verwijst naar de telastleggingen A, B en C.1, betreft het de telastleggingen zoals aangevuld en verbeterd.

5. De beklaagde pleegde de feiten van de telastleggingen A, B, C.1 en C.2 met eenzelfde misdadig opzet, zodat het hof hiervoor maar een straf oplegt, de zwaarste (toepassing van artikel 65, eerste lid Strafwetboek).

verzamelde zonder vergunning een grote hoeveelheid afgedankte voertuigen en andere afvalstoffen op het terrein gelegen te

In een arrest van 27 november 2020 werd hij al tot ontruiming van dat terrein veroordeeld. Hij gaf geen gevolg aan dat arrest, maar accepteerde integendeel nog bijkomende voertuigen en afvalstoffen. Op 6 september 2022 werd hem een bestuurlijke maatregel opgelegd. Die hield onder meer in dat hij 56 afgedankte voertuigen moest inleveren bij een erkend centrum tegen 19 december 2022. Ook daar gaf hij geen gevolg aan. De beklaagde is bijzonder hardleers. Zijn onverzettelijke houding wijst op een gebrek aan respect voor de regels die strekken tot het behoud van een gezond leefmilieu.

De beklaagde wijst ook in deze procedure naar zijn verzameldrang, die het gevolg zou zijn van zijn

Hij voegt een verslag van psychologe van 27 november 2019, waarin staat dat er aanwijzingen zijn voor een maar dat voor verdere diagnosestelling een psychiatrisch consult nodig is. Schijnbaar is dit niet gebeurd. De psychologe adviseerde ook dat de beklaagde individuele begeleiding zou volgen om te werken aan zaken waarbij hij lijdensdruk ervaart, maar ook dit gebeurde schijnbaar niet. De beklaagde kan zich niet achter zijn

verzamelwoede blijven verschuilen wanneer hij tegelijkertijd geen enkel initiatief neemt om die verzamelwoede aan te pakken.

Het strafregister van de beklaagde is niet gunstig. Hij liep vier veroordelingen op voor misdrijven in het verkeer en drie correctionele veroordelingen voor onder meer milieu-inbreuken en inbreuken op de wetgeving inzake de ruimtelijke ordening. Zo werd hij op 28 april 2015 veroordeeld tot een deels voorwaardelijke geldboete van 500 euro wegens inbreuken op de milieuvergunningsplicht. Op 27 november 2020 veroordeelde dit hof hem tot een geldboete van 1.500 euro wegens gelijkaardige misdrijven als deze die thans bewezen zijn. Het hof veroordeelde hem dan ook tot het herstel onder verbeurte van een dwangsom. De beklaagde heeft inmiddels een aanzienlijk bedrag aan dwangsommen betaald. Tot slot werd hij op 7 november 2022 veroordeeld tot een geldboete van 750 euro wegens een stedenbouwkundig misdrijf.

In zijn voordeel houdt het hof rekening met de recente foto's die hij voorlegt, waaruit blijkt dat de buitenterreinen minstens voor een deel zijn opgeruimd.

Om de beklaagde duidelijk te maken dat het geduld van justitie niet eindeloos is, legt het hof hem met eenparige stemmen een geldboete op van 5.000 euro. Het hof verleent hem gewoon uitstel voor een deel daarvan. Aan de wettelijke voorwaarden daartoe is voldaan. De beklaagde moet goed beseffen dat het uitstel kan worden herroepen wanneer hij nieuwe misdrijven pleegt. Ook het opnieuw opslaan van afgedankte voertuigen en afvalstoffen op het perceel kan tot herroeping van het uitstel leiden. Dit is een bijkomende aansporing om dat niet meer te doen.

Het hof vermeerdert de op te leggen boete met 70 deciem (x8) en legt een vervangende gevangenisstraf op om de beklaagde ertoe aan te sporen de boete te betalen.

6. De eerste rechter veroordeelde de beklaagde tot de kosten gevallen aan de zijde van het openbaar ministerie voor de procedure in eerste aanleg. Die veroordeling is definitief. Bijkomend veroordeelt het hof de beklaagde tot de beroepskosten. Met toepassing van artikel 91 koninklijk besluit van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken verhoogt het hof de kosten met 10 %.

Als veroordeelde tot een correctionele hoofdstraf veroordeelt het hof de beklaagde tot het betalen van de bijdrage van 25 euro tot financiering van het bijzonder Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders (art. 29 van de wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale en andere bepalingen). Deze bijdrage, die een eigen aard heeft en geen straf inhoudt, wordt vermeerdert met 70 deciem tot 200 euro, en dit ongeacht de datum van de bewezen verklaarde feiten.

De beslissingen van de eerste rechter over de bijdrage het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand en over de vaste vergoeding voor de beheerskosten in strafzaken zijn definitief.

7.1 Met toepassing van artikel 16.6.5 Decreet Algemene Bepalingen Milieubeleid legt het hof de beklaagde een exploitatieverbod op als veiligheidsmaatregel. Uit de voorliggende processen-verbaal blijkt dat de locatie als onvergunde stortplaats werd gebruikt en dat dit aanleiding gaf tot veiligheidsrisico's. De foto's van de huidige toestand die de beklaagde recent neerlegde bieden geen totaaloverzicht. Het staat vast dat er is opgeruimd, maar niet dat alles is verdwenen. Het verder gebruik van het terrein voor dergelijke activiteiten brengt een daadwerkelijk gevaar mee voor het milieu. Daarom legt het hof de beklaagde een exploitatieverbod op zolang de inrichting niet behoorlijk is vergund en zolang de beklaagde de algemene, sectorale en bijzondere milieuvoorwaarden niet naleeft, onder verbeurte van een dwangsom van 250 euro per dag bij overtreding van dit verbod.

7.2 Omdat de foto's van de huidige toestand geen totaaloverzicht bieden, moet ook het milieuherstel nog worden bevolen. Nu de beklaagde al gedeeltelijk heeft opgeruimd, volstaat een hersteltermijn van zes maanden. Een ruimere termijn zou slechts zijn uitstelgedrag faciliteren. Anders dan de eerste rechter, verklaart het hof de veroordeling tot milieuherstel niet uitvoerbaar bij voorraad.

Gelet op het talmen van de beklaagde in het verleden om tot het volledig herstel over te gaan, wordt terecht de verbeurte van een dwangsom gevorderd bij niet naleving van het bevel tot herstel. De hierna uitgesproken modaliteiten vormen een gepaste en noodzakelijke aansporing van de veroordeelde om nu effectief zelf tot herstel over te gaan of over te laten gaan. Een vrijwillige uitvoering van de opgelegde herstelmaatregelen geniet vanuit het oogpunt van het algemeen belang de voorkeur, gezien een ambtshalve uitvoering van de herstelmaatregelen kosten voor de gemeenschap veroorzaakt, waarbij er geen enkele zekerheid bestaat over de recuperatie van deze kosten.

De lange tijd sedert dewelke de beklaagde al kon overgaan tot het verwijderen van het afval en de ruime termijn die hem daarvoor nog wordt verleend, brengen mee dat er geen reden is om bij toepassing van artikel 1385*bis*, laatste alinea, Gerechtelijk Wetboek nog een zekere termijn te bepalen waarna de beklaagde pas de dwangsom zal kunnen verbeuren.

Er is geen grond om een maximum voor de te verbeuren dwangsom te bepalen, gezien dit *in casu* de effectiviteit van de dwang die moet uitgaan van een dwangsom zou beperken, wat nodeloze uitvoeringskosten voor de gemeenschap zou kunnen veroorzaken. De beklaagde heeft de uitvoering van de herstelmaatregelen volledig zelf in handen en kan de verbeuring van de dwangsom of het oplopen van de verbeurde dwangsommen vermijden door het herstel uit te voeren.

Dictum**Toegepaste wetsartikelen:**

Het hof maakt toepassing van de hiervoor aangehaalde artikelen en van de artikelen:

- 211 en 211*bis*, Wetboek van Strafvordering,
- 24 van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken,

Perken van het hoger beroep:

Het hof verleent de beklaagde akte van de afstand van de grief over de schuld.

De saisine van het hof is beperkt tot de beslissing over de straf, de bijdrage aan het Slachtofferfonds, de milieuherstelmaatregel en het exploitatieverbod. De overige beslissingen van de eerste rechter zijn definitief.

Beslissing van het hof:

Het hof,
rechtsprekend op tegenspraak,

verklaart de beroepen ontvankelijk en er ten gronde over beslissend met eenparige stemmen:

wijzigt het beroepen vonnis voor zover bestreden **als volgt**:

op strafgebied:

vult de telastleggingen A en B aan zoals gepreciseerd in randnummer 4 van dit arrest;

verbetert de incriminatieperiode van de telastlegging C.1 zoals voorzien in randnummer 4 van dit arrest;

veroordeelt de beklaagde voor de bewezen telastleggingen A, B, C.1 en C.2 (telkens zoals aangevuld en verbeterd) tot een geldboete van 5.000 euro, met deciemmen gebracht op **40.000 euro** of een vervangende gevangenisstraf van drie maanden;

verleent de beklaagde gewoon uitstel voor 3.000 euro van de opgelegde geldboete van 5.000 euro, gedurende een periode van drie jaar;

veroordeelt de beklaagde tot betaling van een bedrag van 25 euro, vermeerderd met 70 deciemmen en zo gebracht op 200 euro als bijdrage tot de financiering

van het fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders;

veroordeelt de beklaagde tot betaling van beroepskosten, begroot op 104,71 euro;

Wat betreft het milieuherstel

veroordeelt de beklaagde bij toepassing van artikel 16.6.4 Decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid tot het **inzamelen, vervoeren en verwerken van de achtergelaten afvalstoffen**, op het perceel gelegen te binnen een termijn van **zes maanden** nadat het voorliggende arrest in kracht van gewijsde zal zijn getreden, op straffe van verbeurte van een dwangsom van **150 euro** per dag bij niet naleving van deze veroordeling.

legt aan de beklaagde bij toepassing van artikel 16.6.5 Decreet Algemene Bepalingen Milieubeleid **het verbod** op om de inrichtingen die aan de oorsprong van de milieumisdrijven **te exploiteren**, met name de opslag van afgedankte voertuigen en andere afvalstoffen, zolang de inrichting niet behoorlijk is vergund en zolang de beklaagde de algemene, sectorale en bijzondere milieuvoorwaarden niet naleeft, onder verbeurte van een dwangsom van 250 euro per dag bij overtreding van dit verbod.

Kosten beroep:

Afschrift vonnis:	€ 21,00
Afschriften akten HB:	€ 6,00
Opstelrecht ber. bekl.:	€ 35,00
Dagv. bekl.:	€ 33,19
	€ 95,19
+ 10 % :	€ 9,52
Totaal :	€ 104,71

Dit arrest is gewezen te Gent door het hof van beroep, tiende correctionele kamer, samengesteld uit raadsheer _____ als waarnemend kamervoorzitter, raadsheer _____ en plaatsvervangend magistraat _____ en in openbare rechtszitting van **12 september 2025** uitgesproken door wnd. kamervoorzitter _____ in aanwezigheid van _____ advocaat-generaal, met bijstand van griffier _____